

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XVI. Argumentum. Duo præcipui casus resolvuntur, An liceat recipere Eucharistiam à Sacerdote Concubinario illam publicè ministrante? Et an danda sit Concubinis se ad eam sumendam cum aliis ad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

ob denegatam Communionem; siquidem si peccator ille occultus vocem tulerit, poterit Sacerdos iustificare zelum, & factum suum, probando delictum; sufficit enim de Jure dictum duorum testium *l. Ubi numerus, ff. de testib. cap. In omni negotio. De Testib. Deuter. 19. 15. Fagnan. in cit. cap. Vestra, num. 128. & Carol. Felix. de Matta de Canonizat. Sanctior. par. 4. cap. 17. num. 2.*

DECISIO. XVI.

ARGUMENTUM.

Duo præcipui casus resolvuntur, An liceat recipere Eucharistiam à Sacerdote Concubinario illam publicè ministrante? Et an danda sit Concubinis se ad eam sumendam cum aliis ad Sacram Mensam præsentantibus?

SUMMARIUM.

1. *Communio Eucharistica an recipienda à Sacerdote Concubinario eam ministrante?*
2. *Concubinarium, asserentes ab omni carnis peccato se abstinere, an Sacram Eucharistiam an admittendi?*
3. *Concubini ad invicem non separati an absolviendi?*
4. *Concubinos posse absolvi, non facta separatione, est opinio damnata.*
5. *Confessarius absolvens à reservatis qua pena sit puniendus?*

In haren doctine antecedentis Decisionis circa petitionem licitam Sacramentorum à Ministris indignis; & circa ea administranda presentibus indignè, duo sequentes casus veniunt resolvendi, Primus Casus est:

Vir solitus singulis Dominicis diebus Sacram Eucharistiam recipere, videt in Ecclesia Sacerdotem eam pluribus ministrantem, quem certò scit Concubinarium fore. Queritur, an licitè possit accedere cum aliis, & ex manibus illius Sacram Synaxim accipere?

Plurimi negant: quia administrare Sanctissimam Eucharistiam est actus per se pertinens ad ordinis Sacramentum, & ideo minister concurret per characterem ad talem actum, ut minister religionis, & ex officio, Item, quia hoc ministerium versatur immediatè circa Sacramentum omnium Sanctissimum, & ideo exigit Sanctitatem in ministro, qui si in peccato ministrat, peccat mortaliter. Et tandem cum hoc Sacramentum sit ceteris excellentius propter realem Christi præsentiam, si peccat mortaliter alia Sacramenta in mortali conferens, multò magis conferendo hoc Sacramentum, quod non nisi à ministro consecrato, & ex officio conferri potest, ut tenet S. Thom. in 4. dist. 5. art. 2. q. 4. ad 2. Paludan. d. 13. q. 1. art. 4. concl. 1. Richard. d. 13. art. 1. q. 3. Sotus q. 1. art. 4. Suarez disp. 16. sect. 4. & disp. 72. sect. 4. Valentia tom. 4. disp. 6. q. 10. p. 1. Bonacina de Sacramen. disp. 4. q. 5. punct. 2. num. 3. & Coton. lib. 2. controv. 4. cap. 8. num. 173. ubi allegat text. in cap. fin. 15. q. 8. Qua stante opinione, Vir, de quo in casu, non potest licitè accedere, & Sacram Eucharistiam à concubinario Presbytero recipere; quia præberet ei majorem occasionem peccandi ex S. Thom. 3. par. quest. 64. art. 6. ut dictum est supra ad primum quæsitum præteritæ Decisionis.

Ceterum & alii plurimi affirmant, licere huic Viro communionem à prædicto Sacerdote recipere, præcipuè, quia administrantem illam reperit; est

enim communis Neotericorum opinio, quòd non peccet mortaliter Minister indignus, alios communicans; quia tunc non conficit Sacramentum, sed illud distribuit, & non consideratur tanquam minister Dei ad justificationem proximi, sicut in aliis Sacramentis, sed est tantum velut applicans activa passivis, ut cum citatis Vasquez, Ledesma, Nogo, & aliis sustinet Diana part. 2. tract. 14. resol. 23. Quæ habetur in Coordinato ejus opere tom. 2. tr. 2. resol. 25. & ibid. resol. 26. & 27. ac pluribus aliis resolutionibus in margine annotatis; quibus adscriptur Barboza de Off. Parochi cap. 20. num. 17.

Alterutram ex his opinionibus sequens reprehendi non potest, attenda Doctorum auctoritate; cui nihilominus prævalere debet Juris Canonici dispositio in cap. Nullus, & cap. Præter dist. 32. ubi statuitur, ne quis audiat Missam Sacerdotis Concubinarium. Quare prior opinio in praxi esse tenenda, præcipuè si ad alium Sacerdotem foret facilis accessus, juxta notata in supra cit. Decis. XIV. num. 3. hujus tractatus de Sacram. in genere. Et in meis Decisionibus De Venerabili Euchar. Sacram. Decis. 4. per totam. Alter casus est.

Concubinum, & Concubinam asserentes se amplius carnaliter non tangere, sed ratione gubernii domus cohabitare simul admonuit Parochus esse incapaces Sacramentorum, nisi ab invicem separantur, tum ob scandalum, tum ob periculum occasionis proxima; Eisdem huius diocesis præcipuè attento, quo Eminentissimus Præsul hunc Casum posuit inter reservatos sibi, Nihilominus ipsi replicant, reperisse alibi Confessarium (ex illis, qui excusant excusationes in peccatis, & dicunt bonum malum & malum bonum, sa. 5. 20.) à quo fuerunt absoluti; ideoque strenuè se præsentant Parochi prædicto, sacram Eucharistiam ministranti, illam ab eo recepturi. Queritur, quæ sint partes Parochi prædicti?

Pro resolutione hujus Casus, non ficti, sed facti; sapientiores nostri Cleri, & in Sacra Theologia, simulque in Sacris Canonibus veratissimi præmiserunt.

Primum; quòd Concubinus, & Concubina, de quibus in casu, quamvis se amplius carnaliter non tangerent, nihilominus absolvi non possunt, nisi ab invicem separantur, tum ratione scandalii respectu proximorum, à quibus sciri, credi vè hæc allerta continentia haud potest; tum respectu periculi reincidendi in foveam carnalem ob occasionem proximam, vel opere, vel desiderio, aut morosa delectatione; non obstantibus frivolis argumentationibus Joannis Sancio disp. 9. num. 6. & disp. 10. num. 20. Diana part. 5. tr. 14. resol. 107. resol. 108. & resol. 109. Quæ leguntur in Coordinato tom. 1. tract. 4. resol. 31. resol. 32. & resol. 33. & aliorum modernorum; à quibus omnino discreparunt Sanctissimi, & doctissimi Patres in hoc puncto, qui omnino voluerunt, Concubinos non esse absolvendos nisi prius supradicta reciproca separatio fiat S. Thom. in 4. dist. 15. q. 1. art. 1. S. Antonin. 3. part. tit. 14. cap. 26. Emin. Cardin. de Lugo. de Penit. disp. 14. cap. 10. num. 149. Azor. Instit. Moral. part. 3. lib. 3. cap. 6. in fin. Tambur. de Exped. Confess. lib. 3. cap. 3. §. 1. num. 2. & num. 12. Navar. in Manuali cap. 16. num. 20. & in cap. Satisfactio de Penit. dist. 3. Sylvest. Verb. Confessio. q. 25. Et Verb. Concubina num. 3. Mosconius de Majest. Militantis Ecclesia lib. 2. c. 10. in fine Summa Angel. Verb. Concubini. num. 1. Ricciullus de Personis, quæ in statu reprob. lib. 3. cap. 33.

SUMMARIUM.

cap. 33. & Gobat, de Sacram. tract. 7. num. 5. & 35. in fine. Et hisce temporibus non sunt amplius audiendi auctores contrarii, stantibus Decretis Pontificiis eorum opiniones, & doctrinas damnantibus sub anathemate, ut legitur in Decreto Alexandri Papæ Septimi die 2. Septemb. 1666. Propos. 41. & Innocentii Papæ Undecimi die 4. Martii 1679. Propos. 61. & 62. Quæ non solum habet Ballarium Romanum; sed etiam mea Erotemata edit. 2. Busembaum & Summa Diana in calce operis. Et de eis latè disserit Cardenas in Crisi Theologica Dissert. 40. per tot. Et ego egi de Penitentia Decif. 13. n. 16. nec non in Decif. 31. n. 7. & 8. Unde fit, nullam fuisse absolutionem Sacramentalem, eamque invalidam impertitam à Confessario, ex illis, qui vel ex ignorantia, vel ex laxiori conscientia ob temporale lucrum sæpe sæpius ad prævaricandum impellunt; cum prædicti Concubini non forent dispositi, neque capaces, juxta tradita per me d. Decif. 31. n. 8. de Sacram. Penit.

Alterum: Et eò minus attenda prohibitione, facta per Eminentissimum Præfulem Patavinum, Edictò suo, Episcopali die 10. Aprilis 1683. absolvendi Concubinos, nisi prius dimiserint mulieres à suis domibus, non amplius reverfuras; & ejusdem casus repositione inter reservatos Eminentie Suae vigore S. Concilii Tridentini Sess. 14. cap. 7. adeò ut Confessarius, qui præsumptè absolvere antedictos Concubinos, sit gravior puniendus, etiam excommunicationis pœna; & quatenus Regularis fuisset, & prætextu Privilegiorum absolvere attentasset ipsos concubinos, incurisset in excommunicationem Papæ reservatam ex Decreto Sacre Congregationis relato à Quar. in Verb. Casus reservati. & à P. Ant. Volpi resol. 20. num. 29. & 30. à Diana part. 2. tract. 17. resol. 30. Quæ in Coordinato habetur tom. 7. tract. 1. resol. 273. & ab Antonello de Regimine Milit. Ecclesia lib. 8. cap. 1. num. 13. Et quod Confessarii etiam Regulares possint absolvere à peccatis per Episcopum sibi reservatis, est opinio damnata ab Alex. VII. la. 12. ut scripsi de Sacram. Penitent. Decif. 46. num. 17.

Quibus præmissis, resolvendo Casum dico: Vel dicti concubini sunt notorii saltem ex duorum, vel trium testimonio? Et Parochi partes sunt, iisdem constanter denegare Sacram. Communionem; rationibus, & auctoritatibus supra deductis in Decisione præcedenti hujus tractatus, videlicet Decif. 15. n. 4. & latissime in meis Decisionibus De Ven. Eucharistia Sacram. Decif. 28. per totam; & ex doctrina Eminentissimi Cardinalis de Lauræa de Sacramentis disp. 10. art. ult. à num. 68. Cui concordat alius Eminentissimus, & Sanctissimus simul, id est S. Carolus Borromæus in Concil. Mediol. 1. part. 2. tit. Quæ pertinent ad Sacram. Euchar. Vel prænarati Concubini omnino sunt occulti, ita ut se revelaverint esse tales Parocho, in Sacramento penitentiae; & tunc, eos communicare poterit juxta doctrinam relatam in supradicta præcedenti mea Decif. 15. n. 4.

DECISIO XVII.

ARGUMENTUM.

Declarat hæc Decifio quot sint effectus Sacramentorum; & doctè explicat effectum primum cujusunque Sacramenti, scilicet Gratiã,

- 1 Effectus Sacramentorum qui, & quot sint?
- 2 Gratia divina quid sit? & Quotplex?
- 3 Gratia Sanctificantis divisiones variae.
- 4 Gratia alia prima, alia secunda datur in Sacramentis.
- 5 Gratia vel ex opere operato, vel ex opere operantis, qua sit?

TAndem pro complemento eorum, quæ sunt scitu simpliciter necessaria circa hunc tractatum de Sacramentis in genere, investigare oportet, Qui & quot sint effectus Sacramentorum? Et eundem ex omnium Theologorum, ac Canonistarum doctrina communis est responsio, eos esse tres. 1. Gratiã sanctificantem, ex opere operato. 2. Characterem. Et 3. Ornatum animæ, & auxilia quadam ad obtinendum finem, in quem singula Sacramenta sunt à Christo Domino ordinata. Primus effectus, id est Gratia, est communis omnibus Sacramentis ex Concil. Trident. sess. 7. can. 8. Secundus nempe Character reperitur in tribus tantum, videlicet in Baptismo, in confirmatione, & in Ordine. Tertius est proprius omnium Sacramentorum, S. Thom. 3. p. q. 62. per totam; Scotus in 4. d. 1. q. 7. K. Summa Dianæ Verb. Sacramentum numer. 8. et diu. Tolet. lib. 2. cap. 16. num. 3. Gobat, de Sacram. entis tract. 1. num. 279. 280. 281. Eminentiss. Ca. rdina. de Lugo eod. tract. disp. 4. & disp. 6. & novimè. Eminentiss. Cardin. de Lauræa tom. 1. de Sacram. entis, disp. 8. art. 2. & disp. 9. art. 1.

Quod autem pertinet ad primum effectum, adhuc fas est explicare, Quid, & quotplex sit gratia Divina? Quare sciendum est, quòd Gratia Divina in genere sumpta significat omne bonum, omneque donum tam naturale, quàm spirituale, quòd deus hominibus largitur. Eminent. Card. de Lauræa in Opuscul. de Gratia num. 6. Gratia autem eiu duplici differentia. Una est, quæ vocatur Gratia gratis data. Altera, quæ dicitur Gratia Sanctificans, seu gratum faciens. Illa est liberalis Dei donatio bonorum suorum ad utilitatem proximi, quæ quidem dona sunt novem, descripta ab Apostolo. Cor. 12. 10. Videlicet, Sapientia, Scientia, Fides, Gratia sanitatum, Operatio Virtutum, Prophetia, Discretio spirituum, Genera linguarum, & Interpretatio sermonum. Vocatur autem hæc gratia à S. Thom. 1. 2. q. 111. art. 5. inferior, & minus digna, tum quia potest haberi, & non haberi juxta Dei placitum; tum etiam quia reperitur aliquando in homine peccatore. Eminentiss. Card. de Lauræa disp. 11. num. 62. ut in Juda proditore, & in Balaam 2. Petr. 2. 15. quamvis rarò id eveniat, ex Divæ Theresiæ testimonio relato à Volpi resol. 70. num. 1. Paulo Segner. in Christiano Instr. par. 2. pag. 8. num. 10. Gratia verò Sanctificantis, seu gratum facientis plures datae sunt definitiones. Nam ex S. Thom. q. 62. art. 1. Est quædam participata similitudo Divinæ naturæ. Ex Polyantæ in Verb. Gratia est auxilium, quò indiget homo ad beatitudinem consequendam. Ex Caramuele Theol. fundam. lib. 2. fund. 59. num. 1375. Est qualitas, qua Clementissimus Deus peccatorem justificat. Ex Reginaldo lib. 26. num. 43. Gratia gratum faciens est habitus supernaturalis, infusus animabus nostris, ex Dei dono, quò ei reconciliamur, & ad suam amicitiam admittimur; ita ut inde formaliter sancti, & justissimi, ac secundum spem hæredes vitæ æternæ; vel qui jam justi sunt